

Sygn. akt I C 1882/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lipca 2017r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w I Wydziale Cywilnym, w składzie:

Przewodniczący: SSR Michał Włodarek

Protokolant: sekr. sąd. Anna Dulas

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 czerwca 2017r.

sprawy

z powództwa **E. B. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą E. B. Firma Handlowo – Usługowa (...) z/s w P. (NIP (...))**

przeciwko pozwanym **S. K. (PESEL (...)), L. K. (PESEL (...)), F. K. (PESEL (...)) i Z. K. (PESEL (...))**

o zapłatę

1. zasądza od solidarnie od pozwanych S. K., L. K., F. K. i Z. K. na rzecz powoda E. B. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą E. B. Firma Handlowo – Usługowa (...) z/s w P. kwotę 5.852,74zł (pięć tysięcy osiemset pięćdziesiąt dwa złote 74/100) wraz z odsetkami ustawowymi, z tym że od dnia 1 stycznia 2016r. z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, z tym zastrzeżeniem, że odsetki nie mogą przekraczać w stosunku rocznym odsetek maksymalnych za opóźnienie, liczonymi od dnia 10 lipca 2015r. do dnia zapłaty,
2. oddala powództwo w pozostałej części,
3. nakazuje pobrać od powoda E. B. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą E. B. Firma Handlowo – Usługowa (...) z/s w P. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kaliszu kwotę 620,00zł (sześćset dwadzieścia złotych 00/100) tytułem części nieuiszczonej opłaty sądowej od pozwu,
4. zasądza od powoda E. B. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą E. B. Firma Handlowo – Usługowa (...) z/s w P. na rzecz pozwanych S. K., L. K., F. K. i Z. K. każdego z nich kwoty po 2.718,87zł (dwa tysiące siedemset osiemnaście złotych 87/100) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 1882/16

UZASADNIENIE

W dniu 3 czerwca 2016r. powód E. B. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą E. B. Firma Handlowo – Usługowa (...) z/s w P. wniósł przeciwko pozwanym solidarnym S. K., L. K., F. K. i Z. K. pozew o zasądzenie kwoty 16.548,59zł wraz z odsetkami ustawowymi, z tym że od dnia 1 stycznia 2016r. odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 5.643,18zł od dnia 25 lipca 2014r. do dnia zapłaty i od kwoty 10.905,41zł od dnia 28 kwietnia 2015r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W tej samej dacie powód E. B. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą E. B. Firma Handlowo – Usługowa (...) z/s w P. wniósł przeciwko pozwanym solidarnym S. K., L. K., F. K. i Z. K. pozew o zasądzenie kwoty 14.678,09zł wraz z odsetkami ustawowymi, z tym że od dnia 1 stycznia 2016r. odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 615,00zł od dnia 4 listopada 2011r. do dnia zapłaty, od kwoty 8,94zł od dnia 30 listopada 2012r. do dnia

zapłaty, od kwoty 535,54zł od dnia 8 stycznia 2013r. do dnia zapłaty, od kwoty 589,31zł od dnia 22 marca 2013r. do dnia zapłaty, od kwoty 265,10zł od dnia 27 kwietnia 2013r. do dnia zapłaty, od kwoty 265,10zł od dnia 27 maja 2013r. do dnia zapłaty, od kwoty 530,25zł od dnia 17 czerwca 2013r. do dnia zapłaty, od kwoty 261,09zł od dnia 6 sierpnia 2013r. do dnia zapłaty, od kwoty 491,11zł od dnia 20 sierpnia 2013r. do dnia zapłaty, od kwoty 116,35zł od dnia 22 października 2013r. do dnia zapłaty, od kwoty 159,97zł od dnia 29 października 2013r. do dnia zapłaty, od kwoty 503,03zł od dnia 20 maja 2014r. do dnia zapłaty, od kwoty 615,00zł od dnia 7 czerwca 2014r. do dnia zapłaty, od kwoty 615,00zł od dnia 13 czerwca 2014r. do dnia zapłaty, od kwoty 1.146,20zł od dnia 26 sierpnia 2014r. do dnia zapłaty, od kwoty 262,06zł od dnia 11 listopada 2014r. do dnia zapłaty i od kwoty 7.699,04zł od dnia 1 lutego 2015r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazanych powództw powód podniósł, iż pozwany S. K. nie wywiązał się z łączącego strony kontraktu i posiadał wobec powoda wymagalne zaległości w wysokości 105.547,59zł. Powód zlecił odzyskanie wierzytelności przedsiębiorstwu (...) s.c. z/s w K., które w sposób zawodowy zajmuje się windykacją długów.

Pozwany S. K. uznał dług wobec powoda, a pozostali pozwani, tj. L. K., F. K. i Z. K. przyjęli na siebie odpowiedzialność za zobowiązanie pieniężne S. K. wobec powoda i przystąpili do długu. Jednocześnie powód zawarł z pozwanymi porozumienie w ramach, którego poza spłatą należności głównej i ubocznych pozwani zobowiązali się do oddania powodowi kosztów postępowania windykacyjnego zleconego przez powoda. Powód uzyskał wobec pozwanych tytuł wykonawczy – nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym w sprawie o sygn. akt I Nc 79/12, który stanowił podstawę wszczęcia i prowadzenia postępowania egzekucyjnego obejmującego dług kontraktowy pozwanych. Postępowanie komornicze doprowadziło do wyegzekwowania znacznej części należności. Powód wskazał również, iż poniósł koszty windykacyjne w łącznej wysokości 31.226,68zł, do których zapłaty zobowiązali się pozvani.

W piśmie procesowym z dnia 27 września 2016r. powód wskazał, iż umówił się z firmą windykacyjną na określoną wysokość wynagrodzenia, która nie była uzależniona od ilości czynności jakie podejmie ta firma w celu osiągnięcia celu wskazanego w umowie, a więc odzyskania należności przysługujących powodowi – wynagrodzenie wiązało się z osiągnięciem konkretnego efektu, a nie z samym faktem podjęcia określonych czynności tym samym ich ilości lub rodzaju.

W odpowiedzi na pozew pozwani S. K., L. K., F. K. i Z. K. wnieśli o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda E. B. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą E. B. Firma Handlowo – Usługowa (...) z/s w P. na ich rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu tego pisma procesowego pozwani wskazali, iż ponieśli koszty przymusowego dochodzenia i ściągnięcia należności pieniężnych, w tym koszty zastępstwa procesowego powoda, w toku postępowania komorniczego, a domaganie się dalszych kosztów windykacji stoi w opozycji do treści art. 5 kc.

Postanowieniem z dnia 15 lutego 2017r. Sąd Rejonowy w Kaliszu w sprawie o sygn. akt I C 2269/16 połączył sprawy o sygn. akt I C 2269/16 ze sprawą 1882/16 do wspólnego rozpoznania.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny.

Powód E. B. prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą E. B. Firma Handlowo – Usługowa (...) z/s w P..

W ramach prowadzonego przedsiębiorstwa powód zawarł z pozwanym S. K. umowę sprzedaży produktów.

Powód wykonał swoje obowiązki kontraktowe, natomiast pozwany S. K. nie uiścił zapłaty za wydane mu przez powoda produkty. Łączna wartość należności pozwanego S. K. wobec powoda wynosiła 95.547,59zł

(wydruk (...) k. 7, 145, faktury Vat k. 8,-12, 146-151)

W dniu 17 sierpnia 2011r. powód zawarł z (...) s.c. z/s w K. umowę zlecenia, której przedmiotem było dochodzenie od dłużnika S. K. należności w wysokości 105.547,59zł wynikającej z faktur (...), (...), 1923/12/09/ (...), 1980/12/09/ (...), 19/01/10/PL/ (...).

Kontrakt przewidywał warunki dochodzenia należności oraz koszty zleconych działań, w tym zabezpieczenie powodowi obsługi prawnej w toku postępowania przedsądowego, sądowego i egzekucyjnego.

Powód z tytułu zawartej umowy uiścił na rzecz (...) s.c. z/s w K. łączną kwotę 31.226,68zł, której wysokość została ustalona jako określony procent od dłużnych należności pozyskanych od pozwanych.

(umowa zlecenia k. 19, 157, faktury Vat k. 20-22, 59-60, 116-132, 158-174, 202-218, oświadczenie k. 61, 115, 201, umowa agencyjna k. 98-100, zeznania świadka G. J. k. 94-94v, zeznania świadka M. K. k. 95-95v, przesłuchanie powoda E. B. k. 93-93v, 108v 00:05:25 – 00:14:02)

W dniu 9 września 2011r. powód zawarł z pozwany S. K. „zobowiązanie” w ramach, którego pozwany zadeklarował się do zapłaty na rzecz powoda kwoty 105.547,59zł wynikającej z faktur (...), (...), 1923/12/09/ (...), 1980/12/09/ (...), 19/01/10/PL/ (...) do dnia 30 czerwca 2012r. Ponadto pozwany S. K. zobowiązał się do pokrycia kosztów windykacji prowadzonej w imieniu i na rzecz powoda przez (...) s.c. z/s w K..

Opisane wyżej zobowiązanie poręczyli pozwani L. K., F. K. i Z. K..

W dacie podpisywania „zobowiązania” pozwani nie zostali zapoznani przez powoda z treścią umowy zlecenia z dnia 17 sierpnia 2011r., w szczególności nie zostali poinformowani o wysokości kosztów tego postępowania windykacyjnego, w tym o podstawach i sposobach ich określenia.

Pozwani nie wykonali postanowień „zobowiązania”.

(zobowiązanie k. 13, 151, kopia wezwania do zapłaty k. 22-29, 175-182, zeznania świadka G. J. k. 94-94v, zeznania świadka M. K. k. 95-95v, przesłuchanie powoda E. B. k. 93-93v, 108v 00:05:25 – 00:14:02, przesłuchanie pozwanego L. K. k. 93v-94, 108v 00:14:02 – 00:18:25, przesłuchanie pozwanego S. K. k. 94, 108v 00:18:25 – 00:23:29)

Nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 5 września 2012r. Sąd Okręgowy w Kaliszu w sprawie o sygn. akt I Nc 79/12 zasądził solidarnie od pozwanych S. K., L. K., F. K. i Z. K. na rzecz powoda kwotę 95.547,59zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 20.834,16zł od dnia 31 maja 2009r. do dnia zapłaty, od kwoty 44.453,75zł od dnia 5 czerwca 2009r. do dnia zapłaty, od kwoty 2.986,56zł od dnia 31 maja 2010r. do dnia zapłaty, od kwoty 25.331,86zł od dnia 31 maja 2010r. do dnia zapłaty i od kwoty 1.941,26zł oraz rozstrzygnął o kosztach postępowania, w tym kosztach zastępstwa procesowego obciążając nimi w całości pozwanych w wysokości 4.812zł, w tym 3.600zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Przedmiotowe orzeczenie uprawomocniło się w dniu 16 października 2012r.

Postanowieniem tego Sądu z dnia 16 października 2012r. w sprawie o sygn. akt I Nc 79/12 opisany wyżej tytuł egzekucyjny został zaopatrzony w klauzulę wykonalności.

(kopia pozwu k. 14-15, 152-153, kopia nakazu zapłaty k. 16, 154, z akt SO w Kaliszu I Nc 79/12: pozew wraz z załącznikami k. 1 - 21, nakaz zapłaty k. 24, postanowienie k. 33)

W dniu 29 lipca 2015r. powód skierował w stosunku do pozwanych do Sądu Rejonowego w Pleszewie wniosek o zawiązanie do próby ugodowej dotyczący zapłaty solidarnie przez pozwanych na rzecz powoda kwoty 31.226,68zł.

Sprawę zarejestrowano pod sygn. akt I Co 880/15.

W wyniku przeprowadzonego postępowania pojednawczego nie doszło do zawarcia ugody.

(kopia wniosku o zawezwanie do próby ugodowej k. 30-33, 183-185, z akt SR w Pleszewie I Co 880/15: wniosek z załącznikami k. 1 – 49, protokół posiedzenia k. 59 – 60)

W związku z wierzytelnością objętą nakazem zapłaty w sprawie o sygn. akt I Nc 79/12 pozwani nie dokonywali żadnych płatności (...) s.c. z/s w K.. (...) s.c. z/s w K. nie dokonywało wobec pozwanych w toku postępowania komorniczego czynności windykacyjnych w związku z opisanym tytułem wykonawczym. Pojedyncze działania polegające na wizytach u pozwanych, w tym uzyskanie opisanego wyżej „zobowiązania” były wykonywane przed wydaniem tego orzeczenia. W wyniku tej aktywności pozwani nie przekazali (...) s.c. z/s w K. żadnych kwot pieniężnych należnych powodowi.

(przesłuchanie pozwanego L. K. k. 93v-94, 108v 00:14:02 – 00:18:25, przesłuchanie pozwanego S. K. k. 94, 108v 00:18:25 – 00:23:29)

W dniu 31 października 2012r. powód na podstawie tytułu wykonawczego - nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 5 września 2012r. Sądu Okręgowego w Kaliszu w sprawie o sygn. akt I Nc 79/12 złożył do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Pleszewie P. T. wniosek o wszczęcie w stosunku do dłużników solidarnych postępowania egzekucyjnego w celu przymusowego wyegzekwowania należności głównej w wysokości 95.547,59zł, odsetek oraz kosztów postępowania określonych w orzeczeniu podlegającym wykonaniu oraz kosztów postępowania egzekucyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego w tym postępowaniu.

Komornik wszczął i prowadził egzekucję w postępowaniu o sygn. akt Km 1764/12.

Postanowieniem z dnia 5 listopada 2012r. organ egzekucyjny w sprawie o sygn. akt Km 1764/12 rozstrzygnął o kosztach zastępstwa procesowego wierzyciela w postępowaniu egzekucyjnym i obciążył nimi w całości dłużników solidarnych w wysokości 1.800zł.

W dniu 9 stycznia 2013r. powód dokonał ograniczenia postępowania egzekucyjnego i wniósł o umorzenie egzekucji z nieruchomości, natomiast w dniu 10 stycznia 2017r. wniósł o zwolnienie zajętego rachunku bankowego.

Postanowieniem z dnia 10 stycznia 2013r. organ egzekucyjny w sprawie o sygn. akt Km 1764/12 umorzył postępowanie egzekucyjne skierowane do nieruchomości dłużnika S. K..

W toku postępowania egzekucyjnego dłużnicy solidarni dokonywali osobiście wpłat na rzecz organu egzekucyjnego, i tak w dniu 21 grudnia 2012r. S. K. kwotę 8.708,07zł, w dniu 28 lutego 2013r. L. K. kwotę 6.500zł, w dniu 5 kwietnia 2013r. S. K. kwotę 5.000zł, w dniu 8 maja 2013r. S. K. kwotę 5.000zł, w dniu 27 maja 2013r. S. K. kwotę 10.000zł, w dniu 15 lipca 2013r. S. K. kwotę 5.000zł, w dniu 1 sierpnia 2013r. S. K. kwotę 25.000zł, w dniu 7 października 2013r. S. K. kwotę 3.000zł, w dniu 14 stycznia 2014r. S. K. kwotę 100zł, w dniu 1 września 2015r. S. K. kwotę 10.000zł

Dłużnicy przekazali również powodowi w toku postępowania egzekucyjnego kwotę 32.153,57zł, co stanowiło podstawę do złożenia przez wierzyciela w dniu 27 sierpnia 2014r. wniosku o ograniczenie egzekucji o tą należność.

Postanowieniem z dnia 2 lutego 2015r. organ egzekucyjny w sprawie o sygn. akt Km 1764/12 umorzył postępowanie w części w zakresie kwoty 30.000zł z uwagi na bezpośrednią wpłatę do wierzyciela przez dłużników.

Postanowieniami z dnia 18 maja 2015r. organ egzekucyjny w sprawie o sygn. akt Km 1764/12 umorzył postępowanie egzekucyjne w części, co do nie sprzedanych ruchomości dłużnika S. K..

W wyniku postępowania komorniczego wyegzekwowano od dłużników solidarnych świadczenie w łącznej wysokości 114.993,52zł z czego wierzycielowi przekazano kwotę 95.372,35zł.

Wyegzekwowane przez komornika kwoty pieniężne były przekazywane na rachunek (...) s.c. z/s w K..

Postępowanie egzekucyjne do chwili obecnej nie zostało zakończone do wyegzekwowania pozostały kwota 26.129,01zł tytułem zaległych odsetek, kwota 3.919,35zł tytułem opłaty egzekucyjnej, kwota 901,45zł tytułem podatku Vat i kwota 4,46zł tytułem wydatków gotówkowych.

(kopia wniosku o wszczęcie egzekucji k. 17, 155, kopia zajęcia wierzytelności k. 18, 156, informacja komornika k. 113, z akt Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Pleszewie P. T. Km 1764/12: zawiadomienie o wszczęciu egzekucji k. 8-11, żądanie udzielenia wyjaśnień k. 11-15, zawiadomienie o zajęciu rachunku bankowego i zakazie wypłat k. 16, 23, 162, 166, postanowienie k. 25, 90, 368, 388, 392, zajęcie wierzytelności k. 26, 75, 127, 134, 143, 154, 159, 172, 189, 193, 196, 209, 214, 219, 236, 246, 268, 279, 281, 283, 285, 287, 301, 307, 313, 318, 369, 379, 393, 401, 407, 415, wezwanie do zapłaty należności k. 28, zawiadomienie o wszczęciu egzekucji z nieruchomości k. 32, 35, 38, protokół zajęcia ruchomości k. 48, 294-295, 327-330, pismo wierzyciela k. 64 – 65, 345-347, 350-352, dowód wpłaty k. 83, 131, 141, 150, 171, 200, 201, 243, 275, 406, wniosek k. 88, 89, obwieszczenie o licytacji ruchomości k. 115, 225, 258, 336, 353, 371, zaświadczenie k. 431, 440)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje.

Stosownie do treści art. 353 § 1 kc, podstawowym obowiązkiem dłużnika jest spełnienie świadczenia. Prowadzi ono do zaspokojenia interesu wierzyciela, wskutek czego zobowiązanie wygasa.

Artykuł 354 kc określa obowiązki dłużnika w ten sposób, że oprócz treści zobowiązania rozumianej jako nakazy wyrażone w czynności prawnej stanowiącej źródło zobowiązania oraz odnoszących się do tego zobowiązania normach prawnych jego zachowanie powinno odpowiadać trzem dalszym wzorcom postępowania - celowi społeczno-gospodarczemu, zasadom współżycia społecznego, a także ewentualnie ustalonym zwyczajom, natomiast art. 355 kc określa sposób, w jaki dłużnik powinien wykonywać zobowiązanie i w tym znaczeniu stanowi swoistą kontynuację uregulowań zawartych w art. 354 kc i jednocześnie przepis ten definiuje pojęcie należytej staranności oraz ustanawia obowiązek dokładania owej staranności.

Niedostosowanie się przez dłużnika do opisanych wyżej wymagań sprawia, że dojdzie do nienależytego wykonania zobowiązania lub niewykonania całkowitego (art. 471 kc). Każda bowiem rozbieżność pomiędzy prawidłowym spełnieniem świadczenia a rzeczywistym zachowaniem się dłużnika rodzi odpowiedzialność kontraktową. Nienależyte wykonanie zobowiązania ma bowiem miejsce wtedy, gdy zachowanie dłużnika zmierzało do spełnienia świadczenia, jednak osiągnięty przez niego wynik nie spełnia wymogów świadczenia, do którego dłużnik był zobowiązany. Wskazać jednak należy, że dłużnik zawsze, bez względu na rodzaj winy, odpowiada wobec wierzyciela za uchybienia obowiązkowi dołożenia należytej staranności (art. 355 kc).

Powoda i T. (...) G. J. & D. L. s.c z/s w K. prawnego wiążała ważna i skuteczna umowa zlecenia w rozumieniu art. 734 i n. kc.

Strony w ramach istniejącego kontraktu uzgodniły elementy przedmiotowo i podmiotowe istotne oraz w sposób jednoznaczny i indywidualny określili prawa i obowiązki podmiotów zobowiązań.

Przedmiotowe ustalenia, w szczególności w zakresie sposobu określenia wysokości kosztów windykacyjnych nie zostały przekazane pozwanym zarówno w dacie podpisania przez pozwanych „zobowiązania” jak i w terminie późniejszym, pozwanym nie okazano również treści umowy zlecenia łączącej powoda z T. (...) G. J. & D. L. s.c z/s w K..

Definicja ustawowa umowy zlecenia zakłada dążenie do osiągnięcia określonego rezultatu. Zobowiązanie uznać należy jednak za wykonane pomimo nieosiągnięcia zakładanego rezultatu, w przypadku dochowania przez przyjmującego zlecenie należytej staranności. Z tego też względu w nauce prawa umowę zlecenia i umowę o świadczenie usług określa się mianem umów starannego działania.

Umowa o dzieło to natomiast umowa o pewien określony rezultat pracy i umiejętności ludzkich. W wypadku umowy o dzieło niezbędne jest zatem, aby starania przyjmującego zamówienie doprowadziły w przyszłości do konkretnego,

indywidualnie oznaczonego rezultatu. Przyjmuje się przy tym, że rezultat, o który umawiają się strony, musi być z góry określony, mieć samoistny byt oraz być obiektywnie osiągalny i pewny. Poza rezultatami materialnymi istnieją także rezultaty niematerialne. Przedmiot umowy o dzieło może być określony w różny sposób i różny może być stopień tego dookreślenia, pod warunkiem że nie budzi wątpliwości, o jakie dzieło chodzi.

Praca polegająca na wykonaniu usług poprzez podejmowanie szeregu podobnych, powtarzających się czynności, polegających na przeprowadzaniu działań zmierzających do uzyskania zwrotu długu nosi znamiona umowy zlecenia.

Przyjmujący zamówienie w umowie zlecenia nie bierze na siebie ryzyka związanego z niepomyślnym wynikiem czynności albowiem jego odpowiedzialność za właściwe wykonanie umowy oparta jest na zasadzie starannego działania (art. 355 § 1 kc) przy dodatkowym uwzględnieniu zawodowego charakteru działalności.

Należyta staranność przyjmującego zlecenie należy oceniać przy uwzględnieniu charakteru, w jakim zawarł i wykonuje umowę, a więc czy czyni to jako przedsiębiorca w zakresie swojej profesjonalnej działalności, czy też nie. W pierwszym przypadku należyta staranność ocenia się przy uwzględnieniu zawodowego charakteru jego działalności (art. 355 § 2 kc), w drugim zaś na zasadach ogólnych (art. 355 § 1 kc).

W stosunku do podmiotu, który w sposób profesjonalny świadczy usługi windykacyjne obowiązuje podwyższony miernik staranności. Powinien więc być to taki podmiot, który zapewnia prawidłowe wykonanie umowy, posiada ewentualnie wymagane kwalifikacje, a przy tym taki, który może zostać obdarzony zaufaniem przez dającego zlecenie. Wzorzec należytej staranności zawodowej windykatora (art. 355 § 2 kc) obejmuje jego profesjonalizm w sprawach, których prowadzenia się podejmuje. Jeżeli więc taki podmiot podejmuje się działać starannie, trzeba przez to rozumieć, że zobowiązuje się do prowadzenia sprawy klienta według obiektywnych zasad wiedzy i etyki zawodowej, nie zaś tylko według tego, czego można od niego - lub nawet przeciętnie starannego windykatora – oczekiwać.

Działalność windykacyjna wymagalnych należności pieniężnych od dłużnika to zwykła część działalności każdego przedsiębiorcy, w tym również powoda, zaś koszty tej działalności to właśnie koszty prowadzenia działalności gospodarczej, które to koszty są przerzucane przez tego przedsiębiorcę na nierzetelnego kontrahenta. Działalność windykacyjna jako część działalności przedsiębiorcy powinna być opłacalna dla tegoż podmiotu, ale też nie naruszać rażąco interesów klienta, poszczególne czynności z zakresu windykacji powinny być zaś wycenione realnie, w oparciu o rzeczywiście ponoszone koszty.

Zwrot kosztów windykacji ma na celu ochronę wierzyciela, który w razie opóźnienia wykonania zobowiązania przez dłużnika ma prawo sięgnąć po działania windykacyjne wierzytelności, bez dokonywania innych czynności, a w szczególności bez potrzeby wykazywania szkody (por. art. 361 kc) albowiem oprócz roszczenia o zapłatę stałej kwoty na pokrycie kosztów odzyskiwania należności wierzyciele powinni mieć również roszczenie o zwrot pozostałych kosztów odzyskiwania należności, które ponoszą z powodu opóźnień w płatnościach dłużnika. Potrzebę zwrotu kosztów windykacji uzasadniona jest tym, że konieczna jest uczciwa rekompensata za ponoszone przez wierzyciela koszty odzyskiwania należności w związku z opóźnieniami w płatnościach, aby zniechęcić do opóźnień.

Wierzyciel zobowiązany jest zgodnie z treścią art. 455 kc wezwać dłużnika do zapłaty poniesionych należności windykacyjnych.

Możliwość żądania zwrotu dalszych kosztów windykacyjnych przez wierzyciela poza kosztami postępowania sądowego i egzekucyjnego wierzyciel winien udowodnić, w tym fakt i zasadność ich poniesienia. Nie może być tu zupełnej dowolności wierzyciela, jeśli chodzi o skalę wydatków poniesionych w celu odzyskania danej należności.

Obowiązkiem Sądu jest natomiast zbadanie z punktu widzenia tego kryterium wielkości wydatków poniesionych przez wierzyciela, a której zasądzenia domaga się w procesie, a także konieczność i celowość ich poniesienia.

Konstatując wykładnia zasadności ponoszenia wydatków koniecznych i celowych służących odzyskaniu od dłużnika należności windykacyjnych winna uwzględniać z jednej strony potrzebę ochrony wierzyciela, który ma prawo sięgnąć

po środki windykacyjne w razie opóźnienia w wykonaniu wymagalnego zobowiązania, a z drugiej strony nie można stracić z pola widzenia potrzeby ochrony dłużnika przed takimi działaniami wierzyciela, które prowadziłyby do nadmiernego i nieuzasadnionego okolicznościami sprawy wzrostu zadłużenia z tytułu kosztów windykacji. Tym bardziej, że wierzycielowi przysługują także i inne środki ochrony prawnej w razie niewykonania przez dłużnika zobowiązania. Po pierwsze, w myśl art. 481 § 1 kc wierzycielowi przysługują odsetki za opóźnienie, nawet wtedy, gdyby nie poniósł szkody. Po drugie, jeżeli dłużnik nie spełnił świadczenia na skutek zwłoki wierzycielowi przysługuje roszczenie odszkodowawcze (art. 477 § 1 kc).

Wysokość kosztów windykacji podlegających zwrotowi winna więc uwzględniać interesy obu stron.

Zgodnie z zasadami procesu cywilnego ciężar gromadzenia materiału dowodowego spoczywa na stronach (art. 232 kpc., art. 3 kpc, art. 6 kc).

Istota ciężaru dowodowego sprowadza się do ryzyka poniesienia przez stronę ujemnych konsekwencji braku wywiązania się z powinności przedstawienia dowodów. Skutkiem braku wykazania przez stronę prawdziwości twierdzeń o faktach istotnych dla sprawy jest tylko to, że twierdzenia takie zasadniczo nie będą mogły leżeć u podstaw sądowego rozstrzygnięcia. Strona, która nie udowodni przytoczonych twierdzeń, utraci korzyści, jakie uzyskałaby aktywnym działaniem (por. wyrok s.apel w B. z dnia 28 sierpnia 2014r. w sprawie o sygn. akt I ACa 286/14, opubl. LEX nr 1511625).

Należy wskazać, iż w niniejszej sprawie z uwagi na rodzaj i charakter czynności podjętych przez (...) s.c. z/s w K. w celu odzyskania dla powoda należności od pozwanych, przy uwzględnieniu znacznej skuteczności postępowania komorniczego, powód nie udowodnił, że należy mu się zwrot kwoty przewyższającej równowartość kosztów zastępstwa procesowego przedsądowego i tych przed skierowaniem wniosku do organu egzekucyjnego wyższych niż według wartości wynagrodzenia profesjonalnego pełnomocnika z daty podejmowania czynności windykacyjnych, które zostały ustalone w oparciu o przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. 2013.490 – j.t. ze zm.), a także kosztów bezpośrednich przedsiębiorstwa windykacyjnego zaangażowanych w zlecenie windykacyjne powoda.

Pomimo, że powód dołączył dokumenty mające świadczyć, iż uiszczył na rzecz (...) s.c. z/s w K. z tytułu kosztów windykacyjnych kwotę pieniężną dochodzoną pozwem, to należy stwierdzić, iż faktury nie przesądzają wykazania poniesienia rzeczywistych kosztów dochodzenia niespłaconej przez pozwanych należności.

W konsekwencji stwierdzić należy, że domaganie się przez powoda zasądzenia od pozwanych kwoty pieniężnej ponad wskazaną powyżej wartość jest niezasadne. Żądanie to nie zostało przez powoda należycie udowodnione i uzasadnione, a ponadto ma w istocie charakter dowolny. Powód nie przedstawił bliższych faktów i dowodów w tym zakresie, a oparł się jedynie o dokument umowy zlecenia nieznaną pozwanym w czasie kiedy przyjęli na siebie odpowiedzialność pokrycia kosztów windykacyjnych i nie mając rozeznania co do ich wysokości, w związku z tym roszczenie to nie może zostać zweryfikowane i ocenione przez Sąd co do tego czy jest uzasadnione co do zasady, jak i co do wysokości. Dodać też trzeba, że z materiału dowodowego sprawy nie wynika, aby windykator przedsięwziął inne ekstraordynaryjne czynności poza kilkukrotną wizytą u pozwanych, utrzymywaniem z nimi kontaktu telefonicznego, wysłaniem wezwań do zapłaty i pozyskaniem „zobowiązania” stanowiącego podstawę uzyskanego w postępowaniu sądowym tytułu wykonawczego.

W ocenie Sądu wynagrodzenie żądane od pozwanych musi być w pewnym przynajmniej stopniu adekwatne do wykonanej pracy ponadstandardowej windykatora, przy dalszym założeniu, że była ona celowa.

Dlatego należy co do zasady zgodzić się z zawartymi w uzasadnieniu odpowiedzi na pozew twierdzeniami pozwanych, iż żądanie powoda zasądzenia od pozwanych należności w pełnej wysokości stanowi nadużycie prawa i jest niezgodne z zasadami współżycia społecznego. Nadużycie prawa podmiotowego traktuje się bowiem jako zachowanie rażące i nieakceptowane albowiem klauzula generalna zawarta w art. 5 kc zawiera odesłanie do zasad słuszności, dobrej wiary

w sensie obiektywnym, zasad uczciwości obowiązującej w stosunkach cywilnoprawnych i zasady lojalności wobec partnera.

O roszczeniu ubocznym orzeczono w oparciu o treść art. 481 § 1 i 2 kc oraz o znowelizowaną na podstawie art. 2 pkt 1 lit. a i art. 2 pkt 2 lit. a i b ustawy z dnia 9 października 2015r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2015.1830) treść art. 481 § 1 i 2 - 2⁴ kc, przy uwzględnieniu art. 455 § 1 kc.

O kosztach procesu, w tym kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na podstawie art. 108 § 1 kpc w z art. 98 § 1 i 3 kpc i art. 100 kpc, przy uwzględnieniu art. 105 § 1 i 2 kpc a contrario i w zw. z § 2 pkt 5 i § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2015.1804 ze zm.) i art. 1 ust. 1 pkt 2 i art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2006r. o opłacie skarbowej (Dz. U. 2016.1827 – j.t. ze zm.) oraz w oparciu o treść art. 13 ust. 1 i art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych ((Dz. U. 2016.623 – j.t. ze zm.) – por. postanow. SN z dnia 10 października 2012r. w sprawie o sygn. akt I CZ 105/12, opubl. L..

Z tych wszystkich względów orzeczono jak w sentencji wyroku.